

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.III.398/2009/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecen, 2009. szeptember 24. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az elítélt perújítási ügyében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. április 21. napján kihirdetett 3.B. 158/2008/8. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A megyei bíróság - perújítási eljárás keretében hozott - ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést az elítélt felmentése miatt, a perújítás elutasítása céljából, míg az elítélt és a védője tudomásul vették a határozatot.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi jogorvoslatot módosítással tartotta fenn és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, továbbá a megyei bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta. Szükségesnek tartotta további bizonyítás felvételét, így 1.sz. és 2. sz. tanúk vallomásának felolvasása helyett e tanúk perújítási tárgyalásra való idézését és kihallgatását.

Az ítéltábla a fellebbezéssel megtámadott elsőfokú határozatot a Be. 348. §-nak (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt nyilvános ülésen bírálta felül, alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakat. Megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítást. A perújítási eljárás során megállapított tényállást az elítélt valamint 3. sz. és 4.sz. tanúk vallomására, a közjegyzői okiratra és a 3.sz. tanú ellen hamis tanúzás büntette miatt keletkezett jogerős elítélés irataira alapozva rögzítette. A bizonyítékokat értékelő tevékenységéről indokolási kötelezettségének eleget téve a szükséges mértékben számot adott.

Az iratok tartalmára figyelemmel - a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontját alkalmazva - a tényállás minimális pontosítása szükséges a következők szerint:

Az elítélt a perújítással érintett büntetését 2006. szeptember 20. napján kezdte tölteni.

E pontosítással a tényállás megalapozott, így a Be. 352. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

A másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletének indokolását azzal pontosítja, hogy az 5. oldal 4. bekezdésének 5. sorától az utolsó sorig terjedő rész nem a közjegyzői okirat tartalmán alapul, hanem 3.sz. tanúnak, az ellene folyó büntetőeljárás során tett nyilatkozatán.

A perújítási eljárás során kihallgatott az elítélt, valamint 3.sz. és 4.sz. tanúk vallomása alapján kizárólag azt lehetett megállapítani, hogy az elítélt korábban nem tett olyan kijelentést, amiből egyértelműen arra lehetne következtetést levonni, hogy tudott arról, miszerint az illetékbélyegek hamisak. Egyetért az ítéletábra az elsőfokú bíróság azon álláspontjával is, hogy az illetékbélyegek vásárlásának körülményeiből, azok valós, feltüntetett értéke és a vételár közötti különbségből ítéleti bizonyossággal nem rögzíthető, hogy az elítélt tisztában volt azzal, hogy ezek a bélyegek hamisak.

A perújítási tárgyaláson az ügyész indítványára került sor a 3.sz. tanú elleni büntetőeljárás során kihallgatott 1.sz. és 2.sz. tanúk nyomozati valamint tárgyalási tanúvallomásainak ismertetésére. E vallomások tartalma megerősíti 3.sz. tanú perújítási eljárás során tett vallomását, így azt, hogy az elítélt korábban nem tett olyan kijelentést, hogy az illetékbélyegek nem eredetiek.

Mindezeket követően a bizonyításnak a fellebbviteli főügyészség átiratában írtak szerinti továbbfejlesztése, 3.sz. tanú szavahihetőségének további vizsgálata az ügy előrevitelére, eltérő tényállás megállapításának a lehetőségére alkalmatlan. 3.sz. tanú személygépkocsijának felgyújtásával összefüggésben keletkezett büntető ügy iratainak beszerzését követően, amennyiben abban olyan adatok szerepelnének, amelyek 3.sz. tanú szavahihetősége szempontjából további kételyeket támasztanának, azok önmagukban nem cáfolhatják azt, hogy az elítélt nem mondott olyat, hogy a bélyegek hamisak.

A kifejtettekből következik, hogy a megyei bíróság okszerűen döntött, amikor a perújítást alaposnak találta és az elítéltet felmentette - bizonyítottság hiányában - az ellene emelt vád alól. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a felmentés jogcímeeként feltüntetni a Be. 6. §-a (3) bekezdésének b) pontját, amit az ítéletábra pótol.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét - a Be. 371. § (1) bekezdését alkalmazva - helybenhagyta.

Végezetül mellőzi az ítéletábra az elsőfokú ítélet bevezető részéből a 2008. augusztus 25-i tárgyalási napra hivatkozást, hiszen 2009. március 24. napján (hat hónap eltelté miatt) a tárgyalást előlről kellett kezdeni.

Debrecen, 2009. szeptember 24.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.B.158/2008/8. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerős.

Debrecen, 2009. szeptember 24.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

- kiadó -